

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi vuoden 1987 satovahinkojen johdosta myönnettävistä korkotukilainoista

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Vuoden 1987 satovahingot muodostuivat kasvukauden heikoista sääolosuhteista johtuen erittäin suuriksi. Vahingot ovat aiheutuneet koko maassa keskisatojen alenemisesta ja sadon laadun heikkenemisestä. Maataloudelle aiheutuneiden satovahinkojen osittaiseksi korvaamiseksi ehdotetaan säädettäväksi laki vuoden 1987 satovahinkojen johdosta myönnettävistä korkotukilainoista.

Lailta tehtäisiin mahdolliseksi myöntää kyseisten satovahinkojen johdosta taloudellisia vahinkoja kärsineille viljelijöille rahalaitosten varoista lainoja, joiden osalta valtio maksaa rahalaitoksille korkohyvitystä.

Laki on tarkoitus saattaa voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun eduskunta on sen hyväksynyt.

YLEISPERUSTELUT

Kuluneen kasvukauden olosuhteet ovat viljelykasvien kehityksen kannalta olleet erittäin epäedulliset. Kasvukauden normaalia alhaisempi lämpötila ja koko kasvukauden jatkuneet sateet ovat aiheuttaneet määrällisten tappioiden lisäksi huomattavaa laadun heikkenemistä.

Maatilahallituksen 15.9.1987 tilanteen perusteella laatiman ennakkosatoarvion mukaan viljojen kokonaissadon määräksi arvioidaan noin 2 620 milj.kg, mikä on lähes 900 milj. kg vähemmän kuin vuonna 1986. Leipäviljaa arvioidaan saatavan 170 milj. kg vähemmän kuin viime vuonna eli yhteensä 430 milj. kg, josta vehnää 352 milj. kg ja ruista 78 milj. kg. Ohran kokonaissato jäänee noin 330 milj. kg vuoden 1986 satoa pienemmäksi eli 1 380 milj. kiloon. Kauran kokonaissadoksi arvioidaan 790 milj. kg, joka on runsaat 380 milj. kg vähemmän kuin edellisenä vuonna. Sekä leipä- että rehuviljasadot ovat laadultaan huomattavasti viime vuotista heikompia.

Herneen sadoksi on arvioitu 5 milj. kg ja perunasadoksi 530 milj. kg, joka on noin 240 milj. kg vähemmän kuin edellisenä vuonna. Sokerijuurikasta ennakoidaan saatavan noin 510 milj. kg eli runsaat 330 milj.kg vähemmän kuin

vuonna 1986. Öljykasvien viljelyalan kasvamisesta huolimatta kokonaissadon arvioidaan niiden osalta supistuvan 14 milj. kiloa. Kuivaheinäsato arvioidaan edellistä vuotta hiukan pienemmäksi. Sen sijaan säilörehusato näyttää jäävän yli 20 % viime vuotista pienemmäksi.

Määrällisten tappioiden lisäksi laadulliset tappiot ovat suuret. Hehtolitrapainot jäävät alhaisiksi ja suuri osa leipäviljasadosta kelpaa vain rehuksi. Tämän lisäksi on otettava huomioon, että kyseinen ennakkosatoarvio on ajankohdalta, jolloin pääosa sadosta oli vielä korjaamatta. Lopullinen satolaskelma saattaa poiketa huomattavastikin annetusta arviosta.

Tarkkoja tietoja satovahinkojen lopullisesta yhteismäärästä ei esitystä tehtäessä ole vielä käytettävissä. Vahinkojen kokonaismäärän voidaan kuitenkin tämän hetkisen tilanteen perusteella arvioida nousevan poikkeuksellisen suureksi.

Satovahinkolain mukaisia varoja on vuoden 1986 ja 1987 tulo- ja menoarvion perusteella käytettävissä vielä 11 milj. markkaa. Kun lisäksi otetaan huomioon vuoden 1988 tulo- ja menoarvion esitetyt 30 milj. markkaa, määrärahoja satovahinkojen korvaamiseen olisi käytettävissä noin 41 milj. markkaa. Kun tällä määrärahalta

voitaisiin maataloudelle korvata vain osa koko maata kohdanneista satovahingoista, hallitus on harkinnut mainitun määrärahan lisäämistä. Tämän lisäksi hallitus on katsonut välttämättömäksi, että samoin kuin esimerkiksi vuosina 1981 ja 1984 satovahinkojen johdosta taloudellisia menetyksiä kärsimään joutuneiden viljelijöiden asemaa helpotetaan siten, että lailla saatetaan mahdolliseksi rahalaitosten varoista sellaisten lainojen antaminen, joiden osalta valtio maksaa rahalaitoksille korkohyvitystä. Tämä järjestely on tarkoitus toteuttaa esitykseen sisältyvällä ehdotuksella laiksi vuoden 1987 satovahinkojen johdosta myönnettävistä korkotukilainoista.

Lakiehdotus perustuu pääosaltaan vuoden 1984 satovahinkojen johdosta myönnettävistä korkotukilainoista annetussa laissa (239/85) omaksutuille periaatteille. Lainan myöntämisen edellytyksenä olisi, että viljelmällä on todettu aiheutuneen satovahinkojen korvaamisesta annetun lain 1 §:ssä (748/81) tarkoitetuista syistä pelto- tai puutarhakasveille huomattava määrällinen tai laadullinen satovahinko. Satovahinkoa pidettäisiin sanotulla tavalla huomattavana silloin, kun sadon arvo on viljelmän sijainnista riippuen 15 tai 20 prosenttia satovahinkojen korvaamisesta annetussa asetuksessa (820/75) tarkoitettua normisatoa alhaisempi. Lainan myöntämisen edellytyksenä olisi lisäksi, ettei lainanhakijan voitaisi maatilán ulkopuolelta saatavien tulojen tai tilán ulkopuolisen varallisuuden perusteella katsoa selviytyvän satovahingon aiheuttaman tulon menetyksestä tavanmukaisin ehdoin annetun pankkilainan turvin.

Laissa tarkoitettua lainaa voitaisiin ehdotuksen mukaan lähtökohtaisesti myöntää viljelmää kohti enintään aiheutunutta tai arvioitua satovahinkoa vastaava määrä. Koska tarkoituksena on kuitenkin

kattaa korkotukilainoilla vain sellaisia satovahinkojen johdosta syntyneitä taloudellisia menetyksiä, jotka eivät tule korvatuksi viljelmäkohtaisilla satovahinkojen johdosta myönnettävillä korvauksilla, maksettaisiin laissa tarkoitettua korkotukea kuitenkin vain sille lainan määrälle, joka yhdessä kyseisen satovahinkokorvauksen kanssa vastaisi viljelmällä aiheutunutta tai arvioitua satovahinkoa. Korkotukea ei myöskään maksettaisi lainoille siltä osin kuin niiden yhteismäärä ylittää tarkoitukseen lain mukaan käytettävissä olevat varat.

Lainan takaisinmaksuaika olisi enintään 5 vuotta ja lainan saajalta perittävä vuotuinen korko 4,5 prosenttia. Takaisinmaksuaikaa voitaisiin erällä laissa säädetyillä edellytyksillä pidentää enintään yhdellä vuodella. Rahalaitokselle lainoista maksettava korkohyvytyks olisi 5 prosenttia.

Kuten vuosien 1981 ja 1984 satovahinkojen johdosta annetussa korkotukilaissa ehdotetaan myös vuoden 1987 osalta puutarha- ja vihanneskasvien ottamista lain piiriin. Tämä on katsottu tarpeelliseksi, koska erälle puutarhakasveille aiheutuneet satovahingot ovat olleet kuluvana vuonna poikkeuksellisen suuret eivätkä ne kuulu satovahinkojen korvaamisesta annetun lain piiriin.

Lakiehdotuksen mukaan lainoja voitaisiin myöntää koko maassa, mukaan lukien myös Ahvenanmaan maakunta. Koska lainavaltuuden suuruudesta päätetään tulo- ja menoarviossa, ei korkohyvityksen maksamisesta valtiontaloudelle aiheutuvaa rasitusta tässä vaiheessa tiedetä. Vuonna 1988 korkohyvytyks olisi vajaa 5 milj. markkaa kultakin 100 milj. markalta. Leimavero vapaudesta johtuen valtiolle jäisi kertymättä enintään 1,6 milj. markkaa kultakin 100 milj. markalta.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 §. Säännöksen mukaan kysymyksessä olevaa korkotukilainaa voitaisiin antaa yksityiselle viljelijälle tai yksityisten viljelijöiden muodostamalle yhtymälle, jonka tarkoituksena on harjoittaa maataloudellista yhteistoimintaa. Korkotukilainoja myöntäisivät osuuspankki, säästöpankki, liikepankki, Postipankki tai Suomen Hypoteekkiyhdistys eli samat rahalaitokset kuin maatilalain (188/77) mukaisia lainojakin.

2 §. Pykälän 1 momentin mukaan korkotukilainan myöntämisen edellytyksenä olisi, että viljelmällä on satovahinkojen korvaamisesta annetun lain 1 §:ssä, sellaisena kuin se on 13 päivänä marraskuuta 1981 annetussa laissa (748/81), tarkoitetuista syistä aiheutunut pelto- tai puutarhakasveille huomattava määrällinen tai laadullinen satovahinko.

Kun satovahinkojen selvittäminen ei kaikissa tapauksissa voisi perustua satovahinkolain mukai-

siin arvioihin, on pykälän 1 momentissa edellytetty, että vahingon toteaminen voisi tapahtua paitsi sanotun arvion myös muun luotettavan selvityksen perusteella. Tällöin voisivat tulla kysymykseen esimerkiksi maatalouden neuvontajärjestöjen toimihenkilöiden esittämä tai muu luotettava selvitys. Niin ikään olisi voitava ottaa huomioon viljaliikkeiden antamat laatu- tai analyysitodistukset, joista ilmenee viljelijän myytäväksi tarjoaman viljan laatu.

Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisäksi selvyyden vuoksi otettavaksi säännös, jonka mukaan aviopuolisoiden ja heidän alaikäisten lastensa hallitsemat viljelmät katsottaisiin satovahinkoa arvioitaessa yhdeksi viljelmäksi. Vastaavasti viljelmän peltoalaan katsottaisiin kuuluvaksi myös viljelty vuokratpeltö.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi siitä, milloin satovahinkoa on 1 momentissa tarkoitetulla tavalla pidettävä määrällisesti tai laadullisesti huomattavana. Vahinkoa voitaisiin pääsääntöisesti pitää huomattavana, jos lakiehdotuksen piiriin kuuluvien kasvien sadon arvo on vähintään 20 prosenttia alhaisempi kuin satovahinkojen korvaamisesta annetussa asetuksessa (820/75) tarkoitetun normisadon arvo. Maatilain 67 §:ssä (553/80) tarkoitetulla ensimmäisellä korkovyöhykkeellä vahinkoa kuitenkin voitaisiin pitää huomattavana jo silloin kun kyseisen sadon arvo alittaa normisadon arvon 15 prosentilla.

Edellä mainittua normisadon arvoa ei kuitenkaan esimerkiksi puutarhakasvien osalta ole käytettävissä, koska ne eivät kuulu satovahinkojen korvaamisesta annetun lain piiriin. Koska laissa tarkoitettujen vahinkojen arvioimisessa tulisi lisäksi voida ottaa huomioon paitsi määrälliset, myös laadulliset tappiot, maatilahallituksella tulisi näissä tapauksissa ja muutoinkin olla mahdollisuus antaa tarkemmat määräykset vahinkojen laskemisesta.

Pykälän 3 momenttiin ehdotetaan otettavaksi lainanhakijan taloudellisia olosuhteita koskeva edellytys. Säännöksen mukaan lainan myöntäminen edellyttäisi, ettei hakijan voitaisi maatalan ulkopuolelta saatavien tulojen tai tilan ulkopuolisen varallisuutensa perusteella katsoa selviytyvän satovahingon aiheuttaman tulon menetyksestä tavanmukaisin ehdoin annettavan pankkilainan turvin. Maatilahallitus antaisi asiasta tarkemmat määräykset, jolloin se voisi esimerkiksi vahvistaa maatilatalouden ulkopuolelta saatavien tulojen enimmäismarkkamäärän.

3 §. Pykälän 1 momentin mukaan lainoja voitaisiin myöntää lain voimaantulon ja 29 päi-

vän helmikuuta 1988 välisenä aikana yhteensä enintään valtion tulo- ja menoarviossa vahvistettava markkamäärä.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi lainan viljelmäkohtaisesta enimmäismäärästä siten, että laissa tarkoitettua lainaa voitaisiin lähtökohtaisesti myöntää enintään viljelmällä aiheutunutta tai arvioitua satovahinkoa vastaava määrä.

Jotta lainoja ei sidottaisi 1 momentissa tarkoitettua enimmäismäärää enempää ja muutoinkin jäljempänä 5 §:n kohdalla selostettujen seikkojen huomioon ottamiseksi, ehdotetaan pykälän 3 momenttiin otettavaksi säännös, jonka mukaan korkotukilaina maksetaan lainansaajalle kahdessa erässä. Näistä ensimmäinen erä voitaisiin maksaa lainansaajalle välittömästi ja se voisi olla enintään 40 prosenttia aiheutuneen tai arvoidun satovahingon määrästä. Loppuerä voitaisiin maksaa vasta sen jälkeen kun maatilahallitus on, saatuaan rahalaitosten ilmoitukset hyväksymiskelpoisten lainojen määrästä, antanut asiasta tarkemmat määräykset.

4 §. Pykälän 1 momentissa on säädetty rahalaitokselle maksettavan korkohyvityksen määrästä, jonka ehdotetaan olevan 5 prosenttiyksikköä.

Korkohyvityksen maksaisi pykälän 2 momentin mukaan maatilahallitus. Maatilahallituksella tulisi korkohyvityksen laskemista varten olla mahdollisuus määrätä tarkemmin niistä tiedoista, joita korkohyvityksen maksamista tarkoittavan hakeuksen tulee sisältää.

5 §. Koska tarkoituksena on, että korkotukilainoilla katettaisiin ainoastaan sellaisia satovahinkojen johdosta syntyneitä taloudellisia menetyksiä, jotka eivät tule korvatuksi viljelmäkohtaisilla satovahinkojen johdosta myönnettävillä korvauksilla, ehdotetaan pykälään otettavaksi säännös, jonka mukaan laissa tarkoitettua korkotukea maksettaisiin ainoastaan sille lainan määrälle, joka yhdessä mahdollisesti maksetun tai maksettavan satovahinkokorvauksen kanssa vastaisi viljelmällä aiheutunutta tai arvioitua satovahinkoa. Lainoille ei niin ikään maksettaisi korkotukea siltä osin kuin niiden yhteismäärä ylittää 3 §:n 1 momentissa tarkoitetun lainojen enimmäismäärän. Maatilahallituksella tulisi olla mahdollisuus antaa tarkemmat määräykset säännöksen soveltamisesta käytännössä, kuten mahdollisesta etusijajärjestyksestä.

6 §. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi eräistä lainaehtoista. Lainansaajalta perittävä vuotuinen korko olisi ehdotuksen mukaan 4,5 prosenttia ja lainan takaisinmaksuaika 5 vuotta. Lainan saajas-

ta riippumattomista syistä aiheutuneiden vaikeuksien lieventämiseksi rahalaitos voisi pidentää korkotukilainan takaisinmaksuaikaa enintään yhdellä vuodella edellyttäen, että lainan saajan on esitetyn selvityksen perusteella katsottava taloudellisen asemansa puolesta olevan tällaisen helpotuksen tarpeessa. Lainan takaisinmaksuaika voisi siten olla enintään 6 vuotta.

7 §. Ehdotuksen mukaan korkotukilainojen yleiset ehdot vahvistaisi maa- ja metsätalousministeriö.

8 §. Pykälä sisältää säännökset lainan hakemisesta rahalaitokselta, hakuajasta sekä kunnan maatalouslautakunnan lausunnon hankkimisesta lainan määrästä sekä siitä, ovatko edellytykset lainan myöntämiseen olemassa. Jos käytettävissä olevat varat eivät riittäisi kaikkien tarpeelliseksi katsottujen lainojen myöntämiseen, olisi maataliahallituksen asiana määrätä, kuinka suuri prosentuaalinen osa kunkin kunnan kohdalla saadaan maatalouslautakunnan puoltamasta lainojen markkamääräisestä yhteismäärästä myöntää. Lisäksi pykälä sisältäisi säännöksen siitä, ettei lainaa saisi myöntää enempää kuin maatalouslautakunta on puoltanut. Tarkemmat määräykset hakumenettelystä antaisi maataliahallitus.

9 §. Pykälässä säädetään korkohyvityksen suorittamisen lakkaamisesta eräistä lainansaajan menettelystä johtuvista syistä, korkohyvityksen takaisinmaksamisesta sekä sakkokorosta.

10 §. Pykälään on otettu säännös siitä, että

korkotukilainaa koskeva velkakirja on mm. maatilalain mukaisia lainoja koskevien velkakirjojen tapaan vapaa saamistodistetta annettaessa ja kiinnitystä haettaessa suoritettavasta leimaverosta. Sanottu leimaverovapaus koskisi kuitenkin enintään aiheutunutta tai arvioitua satovahinkoa vastaavaa pääomaa.

11 §. Maatilahallituksen tulisi ehdotuksen mukaan vahvistaa tässä laissa tarkoitettut lomakkeet.

12 §. Koska lakia tullaan soveltamaan myös Ahvenanmaan maakunnassa, ehdotetaan pykälään otettavaksi säännös, jonka mukaan tässä laissa maatalouslautakunnalle kuuluvat tehtävät suorittaa Ahvenanmaalla kunnanhallitus tai sanotun lautakunnan tehtäviä muutoin hoitamaan asetettu lautakunta sekä maatalouspiireille kuuluvat tehtävät lääninhallitus.

13 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta voisi ehdotuksen mukaan tarvittaessa antaa maa- ja metsätalousministeriö.

14 §. Laki on tarkoitus saattaa voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun eduskunta on sen hyväksynyt. Toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeen lainaustoiminnan aloittamiseksi lain tullessa voimaan, voitaisiin kuitenkin ryhtyä jo ennen lain voimaantuloa. Tämä koskisi myös lainahakemusten vastaanottamista.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

L a k i

vuoden 1987 satovahinkojen johdosta myönnettävistä korkotukilainoista

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Vuoden 1987 satovahinkojen johdosta taloudellisia menetyksiä kärsimään joutuneelle yksityiselle viljelijälle tai yksityisten viljelijöiden muodostamalle yhtymälle, jonka tarkoituksena on harjoittaa maataloudellista yhteistoimintaa, voidaan antaa rahalaitosten varoista sellaisia lainoja, joiden osalta valtio maksaa rahalaitoksille korkohyvitystä, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään. Näitä lainoja sanotaan jäljempänä korkotukilainoiksi.

Korkotukilainan myöntää osuuspankki, säästöpankki, liikepankki, Postipankki tai Suomen Hypoteekkiyhdistys, joita tässä laissa sanotaan rahalaitoksiksi.

2 §

Korkotukilainan myöntämisen edellytyksenä on, että viljelmällä on satovahinkojen korvaamisesta annetun lain 1 §:ssä (748/81) tarkoitetuista syistä pelto- tai puutarhakasveille aiheutunut huomattava määrällinen tai laadullinen vahinko, joka on selvitetty sanotussa laissa tarkoitettulla arviolla tai muulla luotettavalla tavalla. Avio- puolisoiden ja heidän alaikäisten lastensa hallitsemat viljelmät katsotaan tällöin yhdeksi viljelmäksi. Viljelmän peltoalaan lasketaan myös vuokralla viljelty peltoala.

Satovahinkoa on pidettävä määrällisesti tai laadullisesti huomattavana, jos sadon arvo alittaa maatilalain 67 §:ssä (553/80) tarkoitettulla ensimmä-

mäisellä vyöhykkeellä 15 prosentilla tai muualla maassa 20 prosentilla satovahinkojen korvaamisesta annetussa asetuksessa (820/75) tarkoitettua normisadon arvon. Tarkemmat määräykset vahinkojen laskemisesta tällöin samoin kuin siinä tapauksessa, että kysymyksessä on laadullinen tai puutarhakasveille aiheutunut vahinko, antaa maatilahallitus.

Korkotukilainan myöntämisen edellytyksenä on lisäksi, ettei lainanhakijan voida, sen mukaan kuin maatilahallitus tarkemmin määrää, katsoa maatilain ulkopuolelta saatavien tulojen tai maatilain ulkopuolisen varallisuutensa perusteella selviytyvän satovahingon aiheuttaman tulon menetyksestä tavanmukaisin ehdoin annettavan pankkilainan turvin.

3 §

Korkotukilainoja voidaan myöntää lain voimaantulon ja 29 päivän helmikuuta 1988 välisenä aikana yhteensä enintään valtion tulo- ja menoarviossa vahvistettava markkamäärä.

Tässä laissa tarkoitettua lainaa voidaan myöntää viljelmää kohti enintään aiheutunutta tai arvioitua satovahinkoa vastaava määrä.

Korkotukilainaa maksetaan lainansaajalle kahdessa erässä. Ensimmäinen erä saadaan maksaa välittömästi ja se voi olla enintään 40 prosenttia aiheutuneen tai arvioidun satovahingon määrästä. Loppuerä saadaan maksaa sen jälkeen, kun maatilahallitus on, saatuaan rahalaitosten ilmoitukset hyväksymiskelpoisten lainojen määrästä, antanut asiasta tarkemmat määräykset.

4 §

Valtio maksaa rahalaitokselle tässä laissa tarkoitettuista lainoista 5 prosentin vuotuista korkoa vastaavan määrän korkohyvitystä.

Korkohyvityksen suorittaa maatilahallitus. Korkohyvityksen maksamista koskevaan hakemukseen tulee, sen mukaan kuin maatilahallitus tarkemmin määrää, sisältyä hyvityksen laskemista varten tarpeelliset tiedot.

Valtion tulo- ja menoarvioon otetaan vuosittain määräraha tässä laissa tarkoitettujen korkohyvitysten suorittamista varten.

5 §

Jos viljelijälle on tässä laissa tarkoitettua satovahingon johdosta suoritettu taikka lainan myöntämisen jälkeen suoritetaan satovahinkojen korvaamisesta annetun lain (530/75) nojalla viljeläkohtaista satovahinkokorvausta, maksetaan korkotukea edellä 3 §:n 2 momentissa ja 4 §:n 1

momentissa säädetystä poiketen ainoastaan sille lainan määrälle, joka yhdessä kyseisen satovahinkokorvauksen kanssa vastaa viljelmällä aiheutunutta tai arvioitua satovahinkoa. Korkotukea ei myöskään makseta lainoille siltä osin kuin niiden yhteismäärä ylittää 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua enimmäismäärää.

Tarkemmat määräykset tämän pykälän soveltamisesta antaa maatilahallitus.

6 §

Korkotukilainan saajalta lainasta perittävä vuotuinen korko on 4,5 prosenttia.

Korkotukilainan takaisinmaksuaika on 5 vuotta. Lainan lyhennykset ja korot on suoritettava kaksi kertaa vuodessa, toukokuun ja marraskuun jälkimmäisen puoliskon aikana.

Ensimmäinen lyhennysmaksu on suoritettava sen touko- tai marraskuun jälkimmäisen puoliskon aikana, joka yhden vuoden kuluttua ensiksi seuraa lainan ensimmäisen erän nostopäivää. Kyseinen yhden vuoden aika sisältyy 2 momentissa tarkoitettuun takaisinmaksu-aikaan.

Lainan saajasta riippumattomista syistä aiheutuneiden vaikeuksien lieventämiseksi rahalaitos voi pidentää korkotukilainan takaisinmaksuaikaa enintään yhdellä vuodella edellyttäen, että lainan saajan on esitetyn selvityksen perusteella katsottava taloudellisen asemansa puolesta olevan tällaisen helpotuksen tarpeessa. Laina on tällöin maksettava takaisin jäljellä olevan pääoman ja takaisinmaksuajan mukaan määräytyvän yhtä suurin lyhennysmaksuina. Takaisinmaksuaikaa voidaan pidentää myös siten, että yhden tai useamman lyhennysmaksun suorittamista lykätään. Rahalaitoksen tulee antaa takaisinmaksuajan pidentämistä tarkoittava hakemus ennen asian ratkaisemista maatilahallituksen tehtävään määräämän henkilön tarkastettavaksi.

7 §

Korkotukilainojen yleiset ehdot vahvistaa maa- ja metsätalousministeriö.

8 §

Lainahakemus on jätettävä rahalaitokselle viimeistään 31 päivänä tammikuuta 1988. Myöhästyneen hakemuksen perusteella ei lainaa saa myöntää.

Rahalaitoksen tulee viivytyksettä toimittaa lainahakemus asianomaisen kunnan maatalouslautakunnalle, jonka tulee hakemuksen osalta antaa lausuntonsa siitä, ovatko 2 §:ssä tarkoitettut edellytykset lainan myöntämiseen olemassa, sekä

ilmoitettava puolletun lainan määrä. Maatalouslautakunnan on palautettava lainahakemukset lausuntoineen rahalaitokselle.

Jos käytettävissä olevat varat eivät riitä kaikkien tarpeellisiksi katsottujen lainojen myöntämiseen, maatilahallituksen tulee määrätä, kuinka suuri prosentuaalinen osa kunkin kunnan kohdalla saadaan maatalouslautakunnan puoltamasta lainojen markkamääräisestä yhteismäärästä myöntää. Tämän momentin säännökset eivät estä tämän lain 3 §:n 3 momentissa tarkoitettujen lainojen ensimmäisen erän maksamista välittömästi lainansaajalle.

Korkotukilainaa ei saa myöntää enempää kuin maatalouslautakunta on puoltanut.

Satovahinkolainan myöntämistä koskevaan maatalouslautakunnan lausuntoon sisältyvään ratkaisuun ei saa hakea valittamalla muutosta.

Tarkemmat määräykset hakumenettelystä antaa maatilahallitus.

9 §

Jos lainan saaja on lainaa hakiessaan antanut olennaisessa kohdassa erheellisen tiedon tahi salannut lainan myöntämiseen olennaisesti vaikuttavia seikkoja, ei tällaisen lainan osalta sen jälkeen, kun lainan saajan sanotunlainen menettely on todettu, suoriteta 4 §:ssä tarkoitettua korkohyvitystä. Lainan saajan on tällöin suoritettava valtiolle se korkohyvitys, jonka valtio on lainasta maksanut, sekä lisäksi neljä prosenttia vuotuista sakkokorkoa lainan määrälle sen nostamispäivästä alkaen. Edellä tässä momentissa tarkoitettua asiasta päättää maatilahallitus. Maatilahallituksen päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Rahalaitos on velvollinen antamaan maatilahallitukselle ja maatalouspiireille tietoja, jotka

ovat tarpeen sen toteamiseksi, onko lainan myöntämisessä ja muutoinkin noudatettu tämän lain säännöksiä ja sen nojalla annettuja määräyksiä.

10 §

Tämän lain mukaan myönnettyjä lainoja koskevat velkakirjat ovat vapaat saamistodistetta annettaessa ja kiinnitystä haettaessa suoritettavasta leimaverosta kuitenkin enintään sellaisen pääoman osalta, joka vastaa aiheutunutta tai arvioitua satovahinkoa. Leimaverovapaus ei kuitenkaan koske haltijavelkakirjaa.

11 §

Maatilahallitus vahvistaa tässä laissa tarkoitettujen hakemus-, velkakirja- ja muut lomakkeet.

12 §

Ahvenanmaalla suorittaa tässä laissa maatalouslautakunnalle kuuluvat tehtävät kunnanhallitus tai sanotun lautakunnan tehtäviä muutoin hoitamaan asetettu lautakunta sekä maatalouspiireille kuuluvat tehtävät lääninhallitus.

13 §

Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta voi tarvittaessa antaa maa- ja metsätalousministeriö.

14 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 .

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeen tässä laissa tarkoitettujen lainaustoiminnan aloittamiseksi lain tullessa voimaan. Myös lainahakemuksia voidaan ottaa vastaan ennen lain voimaantuloa.

Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 1987

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Maa- ja metsätalousministeri *Toivo T. Pohjala*